

Ко стоји иза "Арапског пролећа"?

Пише: Тони Карталучи
субота, 21 април 2012 17:06

(Глобал рисрч, 31. 12. 2011)

Лос Анђелес тајмс извештава: "У Египту су извршени напади на просторије страних организација. Међу нападнутима су и три америчке групе. Активисти тврде да војска страну интервенцију користи као изговор да би подгрејала национализам и преусмерила критике за злоупотребу власти."

Међутим, ту није реч о "изговору," како тврде "активисти" које финансирају САД, и *Лос Анђелес тајмс* својим читаоцима не предочава никакве чињенице које би потврдиле или негирале "навводе активиста". Разумевање улоге САД у финансирању побуне у Египту не само да је од суштинског значаја за оцену да ли су напади на НВО оправдани, него је и апсолутно неопходна да би се заштитили како египатски национални суверенитет, тако и међународна стабилност.

Документима поткрепљена прича о томе да су САД испланирале "Арапско пролеће" у Египту

У јануару 2011. године речено нам је да је дошло до "спонтаних", "изворних" устанака у Северној Африци и на Блиском истоку, укључив и Мубараков Египат, који су дочекани као "Арапско пролеће". Било је потребно да прође готово четири месеца да корпоративни медији признају да иза немира стоје САД и да су они све само не "спонтани" или "изворни". У априлу 2011. године у *Њујорк тајмсу* је изашао чланак под насловом "Групе у САД које су помогле арапске устанке", у коме се стоји:

"Велики број група и појединаца непосредно укључених у побуну и реформе које су захватиле цео регион, укључив и покрет младих у Египту '6. април,' Центар за људска права у Бахреину и независне активисте, попут Енсара Кадхија, вође младих у Јемену, обучавале су и финансирале групе као што су Међународни републикански институт, Национални демократски институт и Фридом хаус, непрофитна хуманитарна организација са седиштем у Вашингтону."

У вези са Националном задужбином за демократију (НЕД) у чланку даље стоји: Републикански и демократски институти су лабаво повезани са Републиканском и Демократском странком. Створио их је Конгрес и финансирају се путем Националне задужбине за демократију, која је основана 1983. године како би усмеравала грантове за промовисање демократије у земљама у развоју. Национална задужбина годишње добија око 100 милиона долара од Конгреса. Фридом хаус такође добија веома велику суму новца од америчке владе, и то углавном од Стејт департмента.

Дакле, не може се окарактерисати као пука спекулација то да су немири део велике геополитичке операције смишљене на Западу и спроведене уз помоћ његових марионета путем посредничких организација као што су НЕД, НДИ, ИРИ и Фридом хаус и НВО које оне широм света оснивају. Припреме за "Арапско пролеће" нису започете онда када су избили немири, него годинама пре него што је "песница" по дигнута, и то у оквиру семинара у Ди Сију и Њујорку, установа за обуку у Србији које су финансирале САД, те кампова формираних изван арапског света.

Године 2008, египатски активисти из сада озлоглашеног покрета "6. април" били су у Њујорку и присуствоавали су инаугурационом самиту Алијансе покрета младих (АУМ), познатом и као Movements.org. Тамо су обучени, упознати са могућностима умрежавања и подршке различитих корпоративних спонзора као што су АУМ, влада САД и посебно Стејт департмент. Извештај са самита АУМ 2008. године наводи да је самиту присуствовао подсекретар за јавну дипломатију и односе са јавношћу Џејмс Гласман, као и Џаред Коен шеф особља за планирање политике у Канцеларији државног секретара. Овом самиту присуствовало је и шест других чланова Стејт департмента и саветника, као и завидна листа представника корпорација, медија и институција.

Недуго после "6. април" је стигао у Србију, где га је обучавао CANVAS, раније НВО "Отпор", који финансира САД и који је учествовао у збацивању режима са власти у Србији 2000. године. „Отпор је“, како наводи *Њујорк тајмс* "добро подмазан покрет, који су Сједињене Државе подржале са неколико милиона долара." Након успеха, променио је име у CANVAS и почео да обучава активисте који учествују у операцијама промене

других режима уз подршку САД.

Након обуке у Србији, покрет "6. април" се 2010. године вратио у Египат, заједно са некадашњим шефом Међународне агенције за атомску енергију (ИАЕА) Уједињених нација Мохамедом ел Барадејом. Чланови покрета "6. април" су чак били ухапшени док су чекали да Ел Барадеј стигне на каирски аеродром средином фебруара. Ел Барадеј је већ у то време, 2010. године, најавио своју кандидатуру на председничким изборима 2011. Заједно са организацијом "6. април," Ваелом Гонимом из Гугла и коалицијом других опозиционих странака, Ел Барадеј је саставио свој Национални фронт за промену и започео припреме за предстојеће "Арапско пролеће".

Јасно је, дакле, да су протести планирани дуго унапред, а активисти из Туниса и Египта обучавани у иностранству да би се потом вратили у своје државе, где су посејали семе немира у оквиру акције која је координирано спроведена у целом региону.

То је потврдио и извештај *Франс преса* из априла 2011. године, у којем се наводе речи Мајкла Поснера из Стејт департамента: "САД су у последње две године из буџета дале 50 милиона долара за развој нових технологија за помоћ активистима да се заштите од хапшења и прогона од стране ауторитарних режима." У извештају се даље објашњава да су САД "организовале обуку за 5.000 активиста у различитим деловима света. На сесијама одржаним на Блиском истоку пре око шест недеља окупили су се активисти из Туниса, Египта, Сирије и Либана који су се потом вратили у своје земље са циљем да тамо обуче своје саборце." Поснер даље каже: "Они су се тамо вратили и дошло је до ефекта лавине." А тај ефекат лавине је, наравно, "Арапско пролеће".

НЕД и Фридом хаус воде ратнохушкачки неоконзервативци

Национална задужбина за демократију, насупрот великим речима о својој мисији које је објавила на веб- сајту, није ништа више до инструмент за спровођење америчке спољне политике. Једнако као што се војска употребљава под изговором измишљотина о оружју за масовно уништење и "тероризма", НЕД се користи под изговором увођења "демократије" народу који је под "репресијом". Међутим, пажљиво посматрање борда директора НЕД-а, као и борда његове подружнице Фридом хауса, дефинитивно отклања све сумње које би могле постојати у погледу праве природе ових организација и

циљева које оне подржавају.

Међу директорима НЕД-а најпре наилазимо на Џона Бона, који је трговао петрохемијом, тринаест година био међународни банкар у Wells Fargo и који је тренутно директор глобалне саветодавне и консултантске фирме GlobalNet Partners, која помаже страном бизнису да лакше продре на кинеско тржиште. Сигурно је да Бонова способност да манипулише кинеским политичким крајоликом путем различитих активности НЕД-а, како у самој Кини, тако и на њеној периферији, представља алармантан конфликт интереса. Изгледа, међутим, да је "конфликт интереса" тема која се често везује и за НЕД и за Фридом хаус.

Следеће име на које наилазимо је Рита ди Martino, која је представљала AT&T у Савету за међународне односе (ЦФР), а истовремено и лично била члан ЦФР-а. Међу именима са листе 500 најбогатијих је и Кенет Даберштајн, члан одбора Боинга, компаније-ратног профитера, као и нафтног гиганта ConocoPhillips и Mack-Cali Realty Corporation. Даберштајн је био и директор Fannie Mae до 2007. године. Он је такође члан ЦФР-а, као што су то и Boing и Conoco Phillips, две компаније на чијем је челу.

Затим наилазимо на неколико добро познатих ратних хушача, међу које спадају Френсис Фукујама, Залмај Хализад, Вил Маршал и Вин Вебер - потписници проратног, прокорпоративног Пројекта за нови амерички век. На страницама тог документа, који је саставио овај труст мозгова, налази се позив председницима САД да воде рат против суверених држава, повећају трупе у земљама које су већ под окупацијом војске САД, као и нешто што би се могло окарактерисати као позив на америчку глобалну хегемонију. Ради се о хитлеровски интонираном документу од 90 страница који носи наслов "Обнова америчке одбране". Као што ћемо видети, овај ратнохушачки труст мозгова служи као центар коме гравитирају и њему блиски лажни заштитници људских права из Фридом хауса.

У "Изјави о принципима", коју су потписали Френсис Фукујама, Залмај Хализад и Вин Вебер, наводи се: "Морамо да прихватимо одговорност за јединствену улогу Америке у очувању и проширењу међународног поретка који подржава нашу безбедност, просперитет и принципе." Наравно да под "међународним поретком" они подразумевају интервенције изван суверених граница Сједињених Држава, и он служи као пуки еуфемизам за глобални империализам. Своје име на овом документу уписали су и неоконзервативци Пола Добриански, Ден Квејл и Доналд Рамсфелд, као и Пол Волфовиц, Дик Чејни, Елиот Коен и Елиот Абрамс.

ПНАЦ-ов "Извештај о послератном Ираку", који се односи на свесрдну подршку послератној изградњи државе потписали су председавајући НЕД-а Вил Маршал и Фридом хауса Френк Карлучи и Џејмс Вусли, као и Мартин Ајндик (члан одбора Lowy института и коаутор тајног извештаја "Којим путем до Персије?"). Треба истаћи да Иницијатива за спољну политику, и по мотивима и по последицама, представља најновију инкарнацију ПНАЦ-а, једнако као и недавно упућени отворени позив Представничком дому да занемари вољу америчког народа и да настави рат у Либији. У писму се такође наводи да је резолуција УН којом је одобрена интервенција у Либији направила таоца од Америке и да треба да буде прекршена како би се могло више "помоћи опозицији у Либији". Ненасловљено писмо ПНАЦ-а, адресирано на тадашњег председника САД Џорџа Буша о општем позиву за глобално ратовање потписали су Елен Борк, Кен Адлеман и Џејмс Вусли из Фридом хауса, као и искварени неоконзервативци Ричард Перл, Вилијам Кристол, Коберт Кеган и демагог Данијел Пајпс.

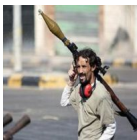
Може се слободно рећи да ни НЕД ни Фридом хаус у својим редовима немају личност погодну за њихов наводни циљ подршке слободи широм света. А да наведени принципи демократије, слободе и људских права, које тобоже заступају, служе само за то да у своје редове кооптирају добронамерне људе широм света да спроводе њихову агенду која служи искључиво њиховим интересима.

С обзиром на улогу НЕД-а и Фридом хауса у изазивању унапред смишљене дестабилизације под фирмом наводно спонтаног и аутентичног "Арапског пролећа" и реални профил оних који чине ове бордове директора, чланак из *Лос Анђелес тајмса* о недавним нападима можемо схватити као прање прљавог веша, ако не и као директне лажи. Слично томе, осуде које је изнео Стејт департамент у вези са недавним нападима у Египту добијају један нови, фарсичан и призив у светлу доказане преваре коју спроводи САД путем Стејт департамента и организација које су на његовом платном списку.

Тренутни напади на невладине организације у Египту

"Египатске снаге безбедности у уторак су напале канцеларије 17 невладиних организација, укључив и три агенције са седиштем у САД, као део сламања стране помоћи која је и угрозила групе за људска права и покрете за демократију. Чини се да је тај потез део стратегије застрашивања међународних организација. Владајући војни савет је у више наврата оптуживао "страну руку" да користи политичко и економско превирање у Египту. Активисти, међутим, тврде да армија само користи изговор о страној интервенцији како би подгрејала национализам и преусмерила критике за злоупотребу власти. *Лос Анђелес тајмс* даље наводи одговор Стејт департмента: "Ова акција је неусаглашена са билатералном сарадњом коју имамо већ дуги низ година, навела је гласноговорница Стејт департмента Викторија Налнад на конференцији за штампу сазваној поводом напада. Апелујемо на египатску власт да одмах стави тачку на узнемиравање НВО особља, врати сву имовину и одмах реши овај проблем."

Египатски војници и полицајци су широм земље упадали у просторије, испитивали запослене и пленили њихове компјутере. На удару су се, између осталих, нашле и америчке организације Национални демократски инситут, Међународни републикански институт и Фридом хаус, које финансира Конгрес како би надгледали изборе и промовисали демократију у иностранству.

Америчка марионета Мохамед ел Барадеј заиграо је на карту америчког Стејт департмента, тврдећи да су "организације за заштиту људских права чувари новонастале слободе. Покушаји да се оне угуше представљају велики проблем и засигурно ће имати негативне последице." Директор Фридом хауса Дејвид Кремер, службеник Стејт департмента у Бушовој Администрацији, рекао је да је напад египатске војске "интензивна кампања египатске власти да се цивилно друштво расформира путем политички мотивисане кампање која има за циљ спречавање 'нелегалног страног финансирање' операција цивилног друштва у Египту." У међувремену председник НДИ Кенет Волак је изјавио да "напад на организације чија је једина сврха подршка демократском процесу у историјској транзицији Египта шаље узнемирујући сигнал".

Видимо, дакле, да америчке и египатске организације за које је доказано да имају сасвим другачије циљеве од прокламованих дејствују у апсолутној координацији, не само једна са другом већ и у тандему са Стејт департаментом и са намерно необавештеним корпоративним медијима. Ове НВО представљају еквивалент империјалној мрежи

Ко стоји иза "Арапског пролећа"?

Пише: Тони Карталучи
субота, 21 април 2012 17:06

Велике Британије, која се простирала преко целог света, кршила национални суверенитет нација од Ирске до Индије, од Мјанмара до америчких колонија и спроводила вољу круне, а не народа којим је владала.

Закључак

Приметимо и раскринкајмо перверзију идеала "представничке владавине" јефтино сведену на "демократију" или "владавину руље" и опсцену злоупотребу појмова као што су "слобода говора" и "људска права" од стране организација као што су НЕД и Фридом хаус, које саме креирају конфликте који воде у геноцид, тероризам који спонзоришу државе, кодификацију мучења и притварања на неодређен рок, као и све оно што се измигољило из волстритовске и лондонске школе корпоративног фашизма и њихових полетних слуга у неоконзервативном естаблишменту Америке, а однедавно чак и у Обамином наводно либералном председничком мандату.

Египат је одговорио изазову да се директно конфронтира издајцима и побуни унутар властитих граница финансираним извана, као што је то недавно учинила и Белорусија. Али, Египат није ни издалека једина нација која пролази кроз разарајућу поделу и уништење које НЕД и његове експозитуре, финансиране од Стејт департамента, расејавају широм света.

Нови председник Туниса је деценијама дословно служио америчкој агенди путем своје "НВО", са седиштем у Паризу, коју је финансирао НЕД. Дестабилизација којој је допринела његова НВО утрла му је пут за долазак на власт. Постоје докази да се читав низ држава налази на удару по сличном моделу.

Мјанмар: Комплетан апарат "иконе демократије" Аунг Сан Су Чи финансирају САД и Британија.

Тајланд: Нечасне НВО, које у потпуности финансира Стејт департамент, одлучно утиру пут Таксину Шинаватри, слуги Вол стрита, да уклони традиционалне институције и замени их "цивилним друштвом" које би отворило врата за САД.

Ко стоји иза "Арапског пролећа"?

Пише: Тони Карталучи
субота, 21 април 2012 17:06

Русија: Улице Москве су недељама биле загушене демонстрантима предвођеним доказаним слугама Стејт департмента, које већ годинама финансира НЕД и од којих долазе оптужбе за "превару" на недавним изборима у Русији.

Малезија: Демонстранти које финансира НЕД покушавају да посеју семе раздора и нестабилности и да утру пут за марионету ММФ-а Анвара Ибрахима да се врати на власт и народ Малезије врати у англоамеричко сужањство.

Египат и Белорусија су понудиле модел понашања на који би се остатак света могао угледати. Уместо да нападају масе демонстраната изманипулисаних и искоришћених од стране ових опаких организација, што је раније чинила египатска војска, они сада нападају сам извор манипулације - организације и издајнике финансиране из иностранства. Разоткривање и директно нападање Вол стрита и лондонске мреже агената, не само да доводи у питање успех глобалне дестабилизације која је њихов циљ, него и огољава њихову мегаломанију и злочиначки карактер.

И, коначно, док Египћани и, право говорећи, цео свет морају помно да истраже тврдње невладиних организација да промовишу "демократију", "слободу" и "људска права", они исто тако морају веома пажљиво истражити и оне који их нападају. Јер, ако снаге либералног активизма могу да буду у потпуности стављене под контролу, исто то се може десити и националистичким снагама. Морамо, дакле, идентификовати интересе корпоративних финансијера који стоје иза ове скривене агенде, и морамо не само да их бојкотујемо и уклонимо него, у међувремену, и да пратимо њихове интеракције не само са овим НВО за које је потврђено да су превара, већ и са онима који их нападају. Стални опрез је цена коју морамо бити спремни да платимо уколико је слобода нешто чему истински тежимо.

Са енглеског превела Тијана Кецмановић